

DOS AR NR. xx.xx.xxxx

ROMANIA

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI - SECTIA A-VII1-A CONTENCIOS

ADMINISTRATE 1 FISCAL

Sedinta pulica de la xx.xx.xxxx

Curtea compusa din

PRESEDINTE xxxxxx

Pe rol fiind pronuntarea asupra recursului declarat de parata DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE xxxxx, impotriva *sentintei civile nr.541F/xx.xx.xxxx* pronuntata de *Tribunalul xxxxx - Sectia Civila* in dosarul nr. xx.xx.xxxx, in contradictoriu cu intimatii - reclamanti xxxxx si xxxxxxx si cu intimata - parata ADMINISTRATE FINANTELOR PUBLICE xxxxxxxx Dezbaterile pe fondul cauzei au avut loc in sedinta publica de la xx.xx.xxxx, fiind consemnate in incheierea de sedinta de la acea data, care face parte integranta din prezenta, cand instanta, avand nevoie de timp pentru a delibera si pentru a da posibilitate partilor sa depuna concluzii scrise, a amanat pronuntarea la xx.xx.xxxx.

CURTEA,Asupra recursului de fata;

Din examinarea actelor si lucrarilor din dosar constata urmatoarele:

Prin Sentinta civila nr. xx/xx/xxxx, Tribunalul xxxx a admis ca intemeiata cererea formulata de reclamantii xxxxxx si xxxxxx impotriva paratelor Directia Generala a Finantelor Publice xxxxx si Administratia Finantelor Publice xxxxxxx, a dispus anulara deciziei nr. xxxx/xx.xx.xxxx emisa de parata Directia Generala a Finantelor Publice xxxxx si admitand contestatia a desfiintat decizia de impunere nr. xxxx/xx.xx.xxxx pentru suma de xxx lei, emisa de parata Administratia Finantelor Publice xxxxxx, constatand prescis dreptul acestuia de a stabili obligatii bugetare.

Prin aceeasi sentinta, instanta a anulat decizia nr. xxxx/xx.xx.xxxx emisa de Directia Generala a Finantelor Publice xxxxx si admitand contestatia formulata a desfiintat decizia de impunere xxxx/xx.xx.xxxx pentru suma de xxx lei, emisa de Administratia Financier Publice Slobozia, constatand prescis dreptul acesteia de a stabili obligatii fiscale.

Pentru a se pronunta astfel, instanta de fond a retinut ca, potrivit Procesului-verbal din xx.xx.xxxx, intocmit de Administratia Finantelor Publice xxxxxx s-a retinut in sarcina A.F xxxx ai carei asociati sunt reclamantii, datorii fiscale catre stat, reprezentand contributi de asigurari sociale. Impunerea acestor obligatii catre reclamanti in calitatea de persoane fizice s-a facut la xx.xx.xxxx prin decizia de impunere nr. xxxxxxxx

Potrivit art. 91 alin. 1 si 2 Cod proc. fiscala rezulta ca dreptul organului fiscal de a stabili obligatii fiscale se prescrie in termen de 5 ani, cu exceptia cazului in care legea dispune altfel, iar termenul de prescriptie incepe sa curga de la data de 01.01 a anului urmator celui in care s-a nascut creanta.

Instanta a constatat ca, in cauza, creanta fiscala s-a nascut in cursul anului xxxx, termenul de prescriptie pentru impunerea obligatiei fiscale s-a implinit la data de xx.xx.xxxx, iar decizia de impunere a fost emisa la xx.xx.xxxx cu

depasirea termenului de 5 ani.

Instanta de fond nu a retinut apararile paratei in sensul intreruperii termenului de 5 ani pe motiv ca au fost formulate somatii reclamantilor, deoarece este vorba de termenul de prescriptie a dreptului organului fiscal de a stabili si determina obligatia fiscala datorata si nu de termenul pentru executarea creantei bugetare.

Impotriva acestei sentinte a declarat recurs parata criticand-o ca nelegala si netemeinica.

In dezvoltarea motivelor de recurs, recurenta parata a aratat ca in mod gresit instanța de fond a dispus anulara actelor contestate pe motivul prescriptiei dreptului organului fiscal de a stabili si determina obligatia fiscala datorata. Obligatiile fiscale au fost stabilite prin Procesul-verbal nr. xxxx/xx.xx.xxxx si prin deciziile de calcul accesorii ulterioare Procesului-verbal, iar cuantumului majorarilor si penalitatilor a fost corectat prin referatul nr. xxx si xxxx/xx.xx.xxxx si nu in baza deciziilor contestate. In conformitate cu prevederile art. 28 din OG nr. 92/2003 si art. 30 si art. 31 din OG 44/2008 privind desfasurarea activitatilor economice de catre persoane fizice autorizate a procedat la atragerea raspunderii persoanelor au facut parte din asociatia familiala, in functie de cota de participare la constituirea asociatiei familiale, pentru obligatiile fiscale neachitate de A.F. xxxxxxx.

Cu privire la dreptul organelor fiscale de stabilire a obligatiilor fiscale sustine ca nu se poate prescrie, avand in vedere ca decizia xxxx/xx.xx.xxxx a fost intocmita in termen legal. Efectul a fost de intrerupere a prescriptiei si de incepere a unui nou termen de prescriptie de 5 ani, ca urmare a desfiintarii acestei decizii prin deciziile nr. 97 si 98 la data de xx.xx.xxxx, cand a fost emisa decizia ce face obiectul contestatiei.

Mentioneaza ca in privinta prescriptiei dreptului de executare silita institutia prescriptiei a fost gresit invocata deoarece situatiile de plata au fost emise incepand cu xx.xx.xxxx si pana la xx.xx.xxxx.

Recurenta reclamanta a mai aratat ca dreptul organelor fiscale de a stabili impozite si taxe nu a fost prescris la data emiterii deciziilor de impunere conform art. 91 (1) si (2) si art. 23 din OG nr. 92/2003.

Examinand motivele de recurs, in raport de sustinerile partilor si de prevederile legale incidente in cauza, Curtea retine urmatoarele:

Prin Sentinta civila nr. 541/F/xx.xx.xxxx instanța de fond a retinut ca deciziile de impunere nr. xxxx/xx.xx.xxxx (pe numele xxxxxx) si nr. 2130107000149/23.04.20 xxxx/xx.xx.xxxx) au fost emise cu depasirea termenului de prescriptie stabilit de lege pentru determinarea obligatiei fiscale de catre organul de control.

Se constata ca sentinta atacata a fost data cu incalcarea si aplicarea gresita a Codului de procedura fiscala, motiv de recurs prevazut de art. 304 pet. 9 Cod proc. civila.

Astfel, conform art. 91 alin. 1 alin. 2 Cod proc. fiscala (in vigoare la momentul emiterii deciziei de impunere) „dreptul organului de control de a stabili obligatii fiscale se prescrie in termen de 5 ani cu exceptia cazului in

care legea dispune altfel. 2) Termenul de prescriptie al dreptului prevazut la alin. 1 incepe sa curga de la data de 1 ianuarie a anului urmator celui in care s-a nascut creanta fiscala potrivit art. 23, daca legea nu dispune altfel."Codul de procedura fiscala prevede la art. 23 si situatia ca: „(1) Daca legea nu prevede altfel dreptul de creanta fiscala si obligatia fiscala corelativa se naste in momentul tul in care, potrivit legii, se constituie baza de impunere care le genereaza. (2) Potrivit alin. (1) se naste dreptul organului fiscal de a stabili si a determina obligatia fiscala datorata."

In speta, termenul de prescriptie in privinta dreptului organului de control de a stabili obligatii fiscale a inceput sa curga de la data de 01 ianuarie 2005 (01 ianuarie a anului urmator celui in care s-a nascut creanta fiscala potrivit art. 23 Cod fiscal).

Obligatiile fiscale ale intimatilor reclamanti s-au nascut la momentul constituirii bazei de impunere si anume la data intocmirii Procesului-verbal de control din 30.01.2004 (fila 74 dosar fond).

In intervalul 01.01.2005-01.01.2010, Administratia Finantelor Publice xxxxxx a avut dreptul legal si a exercitat acest drept prin stabilirea obligatiilor fiscale in sarcina intimatilor reclamanti, prin Decizia de impunere nr. xxxx/xx.xx.xxxx (xxxxxxx, fila 49, dosar fond) si Decizia nr. xxxx/xx.xx.xxxx (Oprescu Mihaita, fila 50, dosar fond).

Prin cele doua acte de impunere s-au nascut obligatiile fiscale ale intimatilor reclamanti, obligatii stabilite de organul fiscal pana la implinirea termenului de prescriptie la data de xx.xx.xxxx.

Conform art. 48 Cod proc. fiscala „organul fiscal poate indrepta erorile materiale din cuprinsul actului administrativ fiscal, din oficiu sau la cererea contribuabilului. Actul administrativ corectat se va comunica contribuabilului, potrivit legii".

Normele metodologice de aplicare a Codului de procedura fiscala, pct. 47.4 „In cazul in care indreptarea erorii materiale nu se poate efectua direct pe actul administrativ fiscal, se emite un nou act administrativ fiscal care, de asemenea va fi comunicat contribuabilului."

In speta, organul fiscal a corectat cele doua decizii de impunere conform art. 48 Cod proc. fiscala, coroborat cu art. 47.4 din Normele Metodologice de aplicare, in sensul emiterii deciziilor de impunere contestate in prezenta cauza cu nr. xxxx/xx.xx.xxxx (xxxxx fila 24 dosar fond) si nr. xxxx/xx.xx.xxxx (xxxxx, fila 32 dosar fond).

Pentru indreptarea erorilor materiale Codul de procedura fiscala nu prevede termene de prescriptie, astfel ca in privinta cuantumului obligate! fiscale mentionat gresit in decizia din xxxx, ca fiind de xxx lei pentru xxxx (fila 50) si de xxx lei pentru xxxxxx (fila 49) organul fiscal putea opera corectiile necesare, oricand, in vederea indreptarii erorilor materiale . Exercitand dreptul de corectie, organul fiscal a mentionat obligatiile corecte in cuantum de xxx lei pentru xxxx"(fila 32) si de xxx lei pentru xxxx (fila 24) prin deciziile contestate.

Instanta de fond a retinut gresit ca deciziile de impunere contestate sunt

actele fiscale prin care au fost stabilite si determinate obligatii fiscale in sensul art. 91 coroborat cu art. 23 Cod proc. fiscala, realizand astfel o gresita aplicare a legii in cauza.

Deciziile de impunere reprezinta actele fiscale corectate conform art. 48 Cod proc. fiscala, coroborat cu art. 47.4 din Normele Metodologice.

Prescriptia invocata de reclamanti putea fi invocata in raport de primele decizii de impunere si nu in raport de actele de corectie care au aceeasi denumire cu denumirea actului inlocuit, conform pet. 47.4 din Normele Metodologice de aplicare a Codului de proc. fiscala.

Desi instanta de fond a analizat ca motive de nelegalitate ale actelor contestate doar prescriptia dreptului organului fiscal de a stabili si determina obligatii fiscale, din cererea de chemare in judecata rezulta ca reclamantii nu au invocat si alte motive de nelegalitate pentru a se aprecia ca fiind necesara trimiterea cauzei spre rejudecare la instanta de fond in vederea administrarii probatoriilor pe alte aspecte de nelegalitate.

Pentru aceste considerente, constatand ca sentinta atacata a fost data cu interpretarea si aplicarea gresita a legii in baza art. 304 pet. 9, coroborat cu art. 312 Cod proc. civila, Curtea va admite recursul , va modifica sentinta atacata in sensul ca va respinge actiunea ca neintemeiata.

PENTRU ACESTE MOTIVE IN NUMELE LEGII DECIDE:

Admite recursul formulat de parata DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE xxxxx impotriva *sentintei civile nr. xxx/xx.xx.xxxx* pronuntata de *Tribunalul Ialomita - Sectia Civila*, in contradictoriu cu intimatii - reclamanti xxxxxx si xxxxxx si cu intimata - parata ADMINISTRATE FINANTELOR PUBLICE xxxxxxxx.

Modifica sentinta atacata si in consecinta:

Respinge actiunea ca nemtemeiata.

Irevocabila.

Pronuntata in sedinta publica, azi xx.xx.xxxx.

PRESEDINTE